

Als aperitief: Climb every mountain – Guy Sebastian (2010)

<https://www.youtube.com/watch?v=ViXWVChYUGg>

➔ **Patricia Neway:** <https://www.youtube.com/watch?v=xKXdOwRP8cQ>

➔ **Sound of Music:** <https://www.youtube.com/watch?v=RKuqySkqhHw>

Climb every mountain
Search high and low
Follow every highway
Every path you know
Ooh, yeah

Beklim elke berg
Zoek hoog en laag
Volg elke snelweg
Elk pad dat je kent
Ooh, ja

Climb every mountain
Ford every stream
Follow every rainbow
'Till you find your dream

Beklim elke berg
Steek over elke beek
Volg iedere regenboog
Totdat je je droom vindt

A dream that will need
All the love you can give
Every day of your life
For as long as you live

Een droom die nodig zal hebben
Alle liefde die je kunt geven
Elke dag van je leven
Zolang je leeft

Climb every mountain
Ford every stream
Follow every rainbow
'Till you find your place

Beklim elke berg
Steek over elke beek
Volg iedere regenboog
Totdat je je stek vindt

Climb every mountain
Ford every stream
Follow every mountain
(every mountain)
Don't you ever give up, no ohh

Beklim elke berg
Steek over elke beek
Volg elke berg
(elke berg)
Geef nooit op, nee ohh

Climb every mountain
(every mountain)
There's a brighter day
on the other side
Follow every rainbow
'Till you find your dream

Beklim elke berg
(elke berg)
Er is een mooiere dag
aan de andere kant
Volg elke regenboog
Totdat je je droom vindt

Zoekend naar een passend lied bij het evangelie van dit weekend kwam ik bij 'Climb every mountain' uit. In het leven dienen vaak veel hindernissen genomen te worden en keuzes gemaakt om uiteindelijk bij de bestemming te komen geluk en vrede geeft. Ik vond het lied in een uitvoering van de voor mij verder onbekende Guy Sebastian die het bracht in een Australische talentenjacht.

Maar wat blijkt? Het lied werd al door Patricia Neway gebracht in 1959 en schitterde in de alomgekende film 'The Sound of Music' uit 1965 waar Peggy Wood in de rol van Moeder Abdis ermee zuster Maria (Julie Andrews) wist te overtuigen om haar hart te volgen... Vast en zeker speelt men in de dagen tussen kerst en nieuw op één of andere zender opnieuw deze warme film. Hoeveel keer heb jij deze kaskraker al gezien?

Openingslied: ZJ 115 - De nacht loopt ten einde

<https://www.youtube.com/watch?v=vqNw48wCEJ0>

Refrein: De nacht loopt ten einde, de dag komt naderbij.

Het volk dat woont in duisternis
zal weten wie zijn Heiland is.
Onverwacht komt van heind' en ver
de Mensenzoon, de morgenster.

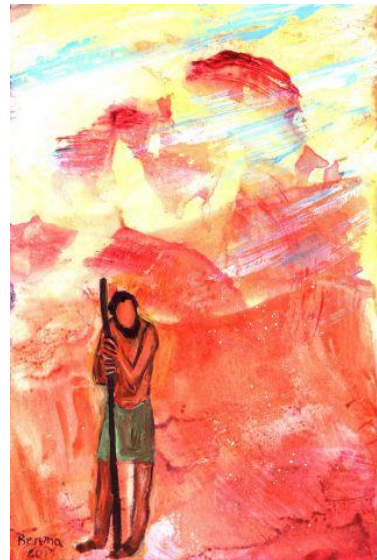
Tekens aan sterren, zon en maan,
hoe zal de aarde dat bestaan?
Zo spreekt de Heer: verheft u vrij
want uw verlossing is nabij.

Wanneer de zee bespringt uw land
en slaat u 't leven uit de hand,
weet in uw angst en stervenspijn:
uw dood zal niet voor eeuwig zijn.

Ziet naar de boom, die leeg en naakt
in weer en wind te schudden staat,
de lente komt, een twijg ontspruit,
zijn oude takken lopen uit.

Een twijgje, weerloos en ontdaan,
zonder gestalte, zonder naam.
Maar wie gelooft, verstaat het wel.
Dat twijgje heet: Emmanuel.

Die naam zal ons ten leven zijn.
Een zoon zal ons gegeven zijn.
Opent uw poorten, metterdaad
dat uw Verlosser binnengaat.

Drempelritueel, beneden voor het altaar met het gezicht naar het altaar

Welkom *(De teksten met * komen uit de liturgiemap van Welzijnszorg)*

*(De teksten in blauw of met * komen uit de liturgiemap van Welzijnszorg)*

Welkom in deze viering van de tweede adventszondag.
Laat ons hier samen zijn in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.
Amen.

Vandaag worden we opgeroepen om de weg klaar
te maken zodat God in ons midden kan wonen.
We bereiden de weg niet alleen met woorden,
maar ook met daden van gerechtigheid en waardering.

Op deze tweede zondag van de advent
richten we onze blik op Johannes de Doper.
Hij wordt vergeleken met een stem die roept vanuit de woestijn:
'Maak de weg van de Heer gereed, maak zijn paden recht!'
Op weg naar Kerstmis daagt Johannes ook ons uit
om alle obstakels op te ruimen die Gods liefde in de weg staan.

Op de drempel van deze viering blijven wij stilstaan bij die uitdaging
terwijl we zingend bidden
dat Gods rechtvaardigheid als dauw mag neerdalen over onze wereld. (Rorate)

Rorate (refrein, tweede strofe, refrein)

<https://www.youtube.com/watch?v=W9uKT9nVcqY>

En deze renaissanceversie kan me echt bekoren ! :

La Spiritata: Rorate Coeli (Heinrich Schütz)

in 2 versies: https://www.youtube.com/watch?v=rJa6t7_ERZk

<https://www.youtube.com/watch?v=V94aR81PsiM>

Refrein: Rorate caeli desuper, et nubes pluant iustum.	Refrein: Dauwt, hemelen, van boven, gij, wolken, beregene de rechtvaardige.
Ne irascaris Domine, ne ultra memineris iniquitatis: ecce civitas Sancti facta est deserta: Sion deserta facta est: Jerusalem desolata est: domus sanctificationis tuae et gloriae tuae, ubi laudaverunt te patres nostri. - Refrein	Wees niet langer vertoornd, o Heer, denk niet langer aan onze zonden. Zie, de heilige stad is tot woestijn geworden, Sion is tot woestijn geworden. Jerusalem is verdord, het huis van Uw heiliging en Uw heerlijkheid, waar onze vaders U geprezen hebben. - Refrein
Peccavimus, et facti sumus tamquam immundus nos, et cecidimus quasi folium universi: et iniquitates nostrae quasi ventus abstulerunt nos: abscondisti faciem tuam a nobis, et allisisti nos in manu iniquitatis nostrae. - Refrein	We hebben gezondigd en zijn onrein geworden en zijn ter aarde gevallen als een blad, en onze zonden hebben ons als de wind weggeblazen. U hebt Uw aangezicht verborgen voor ons en ons verpletterd door de zwaarte van onze schuld. - Refrein
Vide Domine afflictionem populi tui, et mitte quem missurus es: emitte Agnum dominatorem terrae, de petra deserti ad montem filiae Sion: ut auferat ipse iugum captivitatis nostrae. - Refrein	Aanschouw, Heer, de droefheid van Uw volk, en zend ons degene, die U zenden wil. Zend het Lam, de heerser van de Aarde, van de rotsen der woestijn tot de berg van de dochter van Sion, opdat hij het juk van onze knechting wegneemt. - Refrein
Consolamini, consolamini, popule meus: cito veniet salus tua: quare mœrore consumeris, quia innovavit te dolor? Salvabo te, noli timere, ego enim sum Dominus Deus tuus, Sanctus Israël, Redemptor tuus. - Refrein	Ge zult getroost worden, getroost worden, Mijn volk! Spoedig zal uw heil komen. Waarom verliest u zich in verdriet, terwijl dit juist uw smart verdiept heeft? Vrees niet, Ik zal u redden. Want ik ben de Heer, uw God, de Heilige van Israël, uw Verlosser. - Refrein

Lichtritus en lichtlied*

'Zuivere vlam, verdrijf met je licht de angsten van ons hart'

Omdat duisternis ons van alle kanten insluit,
laten wij licht binnen in ons denken en handelen
voor een klare kijk en een ruime blik.
Uit de Bijbellezingen klinkt bemoediging;
je bent goed bezig wanneer je tot inkeer komt en goede werken doet.
Gods duim omhoog voor allen die rechtvaardig zijn en recht doen.

(We hebben een duim van zoutdeeg en we willen
die aanbrengen bij de tweede kaars van de adventskrans.)

Heldere vlam, hoe klein ook je licht, je valt op van ver, je wijst ons de weg
doorheen duisternis naar het volle licht.

God van leven en licht,
geen duisternis houdt U tegen.
U maakt telkens weer toekomst mogelijk.
De kroon op uw scheppingswerk
zijn allen die zich inzetten
voor meer rechtvaardigheid
en niet alleen leven voor zichzelf.
God, geef dat ook wij werken aan een betere
wereld als dragers van uw licht. Amen.

Of wij bidden (als drempelgebed):

God, U die licht brengt in het duister,
op deze tweede zondag van de advent
vraagt U ons om een weg voor U te banen
en ons oprecht naar U toe te keren.
Vanuit de duisternis die over onze wereld ligt
richten wij ons op Uw licht en bidden:
kom ook vandaag bij ons aanwezig,
help ons om onze kronkelpaden recht te trekken,
doe ons de heuvels van egoïsme en onrecht met de grond gelijk maken
en ontsteek in ons hart de vlam van de inkeer - zoals wij nu deze kaars ontsteken.

Lied: Rorate (refrein, derde strofe, refrein)

Gebed om ontferming *

Keren wij ons tot God en vragen we om zijn ontferming.

L.: Heer, U geeft ons inzicht en fijnzinnigheid, om te onderscheiden
waar het op aankomt. Heer, ontferm U over ons.

Christus, wij erkennen dat alle gerechtigheid bij U begint.
U bent de weg naar waardigheid voor iedereen. Christus, ontferm U over ons.

Heer, zuiver en onberispelijk kan de weg van de mensen enkel zijn,
wanneer zij kruist met Uw wegen. Heer, ontferm U over ons.

Moge de Heer zich over ons ontfermen, moge zijn liefde ons nabij zijn
en ons de weg wijzen, door Christus onze Heer, amen.

Openingsgebed*

God van Liefde,
uw duim gaat omhoog voor alle kleine inspanningen
die we iedere dag weer leveren.
Tegelijk blijft U ons oproepen om tot inkeer te komen
en zo de weg te effenen voor uw komst.
Zo bouwen we mee tot uw Rijk van liefde voltooid zal zijn.
Wees in deze viering dicht bij ons
en sterk ons, om samen uw liefde te vieren.
God, we vragen het U voor vandaag en alle dagen,
door Christus, onze Heer. Amen.

Inleiding op de lezingen:

De Schriftlezingen van deze zondag oriënteren ons op de radicale verandering
die in onze wereld en in ons leven nodig is
om de komst van God in ons bestaan mogelijk te maken.

'Sla de mantel van Gods gerechtigheid om', zegt Baruch in de eerste lezing.
'Effen de weg voor de Heer' is de oproep van Johannes de Doper in het evangelie.
Of, met de woorden van Paulus in de tweede lezing: 'Onderscheid waar het op aankomt,
met het oog op de dag van Christus'.

Eerste lezing: Uit de profeet Baruch (Bar. 5, 1-9)

- 1 Jeruzalem, leg uw kleed af van ellende en rouw;
kleed u met Gods stralende schoonheid, voor altijd.
- 2 Sla de mantel van Gods gerechtigheid om,
zet de roemrijke kroon van de Eeuwige op uw hoofd.
- 3 Want God wil dat uw verhevenheid overal onder de hemel schittert.
- 4 Voor altijd noemt God u:
Vrede-door-gerechtigheid, Heil-door-godsvrucht.
- 5 Jeruzalem, kijk vanaf de berg naar het oosten
en zie uw kinderen van alle kanten samenkomen
op het woord van de heilige God,
blij dat Hij weer aan hen denkt.
- 6 Te voet gingen zij van u weg,
weggesleept door de vijand
maar eervol brengt God hen terug,
als op een koningstroon gedragen.
- 7 Hij heeft het bevel gegeven
om alle bergen en heuvels met de grond gelijk te maken
en de dalen te vullen, zodat het hele land vlak wordt
en Israël zegevierend en veilig kan optrekken.
- 8 Ook de bossen en alle geurige bomen
geven Israël schaduw, op zijn bevel.
- 9 Hijzelf vergezelt, barmhartig en genadig,
het jubelend Israël met de glans van zijn licht.'

Tussenzang: Psalm 126 (125) 1-2ab, 2cd-3, 4-5, 6

refrein: Geweldig was het wat de Heer ons deed
daarom zijn wij zo blij.

De Heer bracht Sions ballingen terug:
het was alsof wij droomden.

Toen lachten alle monden
en juichte elke tong.

Toen zei men bij de volken:
geweldig is het wat de Heer hen deed.

Geweldig was het wat de Heer ons deed,
daarom zijn wij zo blij.

Keer nu ons lot ten goede, Heer,
zoals een beek doet in de Zuid-woestijn.

Die onder tranen zaaien
zij oogsten met gejuich.

Vol zorgen gaan zij uit
met zaaizakken beladen;

Maar keren zingend weer
beladen met hun schoven.

Tweede lezing: (Fil. 1, 3-6, 8-11)

Uit de eerste brief van de apostel Paulus aan de christenen van Filippi

Broeders en zusters,

3 Ik dank mijn God telkens als ik aan u denk,
4 altijd, bij al mijn gebeden voor u allen.
Met blijdschap zeg ik mijn gebed,
5 vanwege uw aandeel in de prediking van het evangelie
vanaf de eerste dag tot nu toe.
6 Ik ben er zeker van dat Hij die een goed werk in u begonnen is,
het zal voltooien tegen de dag van Christus Jezus.
8 God kan voor mij getuigen hoe vurig ik naar u allen verlang,
met de innigheid van Christus Jezus.
9 En dit is mijn bede: dat uw liefde steeds rijker wordt
aan ware kennis en fijngevoeligheid in alles,
10 om te kunnen onderscheiden waar het op aankomt.
Dan zult u zuiver en onberispelijk zijn op de dag van Christus,
11 vol van de vrucht van de gerechtigheid,
die komt van Jezus Christus, tot lof en eer van God.

Lied: ZJ 112 - Kwam van Godswege

<https://www.youtube.com/watch?v=U3pP7HkdCHU>

Kwam van Godswege een man in ons bestaan,
een stem om te getuigen, Johannes was zijn naam.
Man van Godswege, Johannes was zijn naam.

Zo staat geschreven: de heuvel moet geslecht,
geen kwaad mag zijn bedreven, maak alle paden recht.
Zo staat geschreven: maak alle paden recht.

Doper, wat liep je in kemelharen pij,
als een profeet, wat riep je daar in die woestijn?
Doper, wat riep je daar in die woestijn?

Dat wij omkeren, verlaten ons domein,
beleven 't woord des Heren en niet weerbarstig zijn.
Dat wij omkeren en niet weerbarstig zijn.

Doper, wat moeten wij doen totdat Hij komt?
In hoop en vrees doet boete, gelooft in zijn verbond.
Doper wat moeten wij doen totdat Hij komt?

Deelt met elkander het brood van alledag,
opdat in u de ander Gods heil aanschouwen mag.
Deelt met elkander het brood van deze dag.

Volk uitverkoren om eeuwig te bestaan,
een kind wordt u geboren, Messias is zijn naam.
Kind ons geboren, Messias is uw naam.

Evangelië: (Lc. 3, 1-6)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

1 In het vijftiende regeringsjaar van keizer Tiberius,
toen Pontius Pilatus gouverneur was van Judea,
Herodes tetrarch van Galilea,
zijn broer Filippus tetrarch van de landstreek Iturea en Trachonitis,
Lysanias tetrarch van Abilene,
2 en Annas en Kajafas hogepriester,
toen kwam het Woord van God tot Johannes,
de zoon van Zacharias, in de woestijn.
3 En hij ging overal in de Jordaanstreek
een doop van bekering verkondigen tot vergeving van zonden,
4 zoals geschreven staat
in het boek van de woorden van de profeet Jesaja:
Een stem roept in de woestijn:
Bereid de weg van de Heer,
maak zijn paden recht;
5 elk dal zal worden opgevuld,
elke berg en heuvel geslecht;
bochtige wegen worden recht,
oneffen paden vlak;
6 en alle mensen zullen de redding zien
die van God komt.

Overweging(en)

*** Het belang van waardering, dankzegging.**

(Fil 1, 3) Bij Paulus lezen we net dat hij zijn God altijd dankt wanneer hij aan de gemeenschap van de Filippenzen denkt. Wat een wonderlijk lieve boodschap. Is het niet fantastisch om te horen/ lezen dat iemand God om j   dankt? Het zit misschien niet altijd in onze dagelijkse reflex: we hebben vaak allerlei zorgen die onze eerste aandacht krijgen. Maar wat kan het veel met een mens doen om bedankt te worden. We mogen God danken om de koster(es) van onze kerk, om de acoliet(en)/misdienaar(s), om het koor, om de vrijwilligers in het parochieteam en de kerkfabriek, om de aanwezigen in deze viering en al de mensen die door de week binnenspringen, of met een genegen blik naar de kerk kijken.

We mogen God ook danken voor de ouders die elke morgen de boterhammen smeren voor hun kinderen, voor de verpleegkundigen die elke dag de bedden opmaken in het ziekenhuis, voor de vrijwilligers die omwille van het taalprobleem een sollicitatiebrief helpen schrijven... Iedereen die meewerkt aan Gods plan. Wat fijn dat al deze mensen een relatie met God opbouwen, en samen gemeenschap vormen rond onze Heer.

God vraagt ons om het goede in de wereld te doen en toont de weg.

Hij nodigt ons permanent uit, maar Hij geeft ons vrijheid. We spelen ook zelf een rol, we blijven autonoom, als vrije mens. We kunnen antwoord geven op zijn vraag om mee te werken. Daarbij laten we ons best leiden door Gods droom voor deze wereld. Wat we als christen doen, is nooit los van God. We werken van God uit en naar God toe.

Het goede dat gebeurt bemoedigen en waarderen.

In de adventsweken staan we stil, maar blijven we niet onbewogen. We hebben extra oog en oor voor Gods vraag om het goede te doen. Bijdragen aan een goede samenleving gebeurt via dagelijkse vriendelijkheid, vrijwilligerswerk, zorg in opvoeding, verzorging van ouderen... Misschien kan dat ons voornemen zijn voor de komende week: niet alleen antwoorden op de vraag van God om het goede te doen maar ook waarderen waar dit gebeurt. We hoeven niet naar het grote te zoeken, maar kunnen het ontdekken in de vele kleine goede daden die gebeuren.

Jesaja sprak over een stem in de woestijn die riep **dat iedere kloof gedicht moest worden, om de paden van de Heer gereed te maken.** We mogen hierin de oproep horen de hindernissen aan te pakken die mijn gelovig luisteren in de weg staan. Christus is de weg naar God, maar we vinden die niet altijd. Advent is een belangrijke periode waar we hier bewust mee bezig zijn. Als we de obstakels aanpakken en de paden van de Heer volgen, dan zullen onze daden gunstig zijn voor de zwakken in de samenleving. Om mee te werken aan de samenleving zoals God ze voor ogen heeft, is de campagne van Welzijnszorg voor waardig werk een belangrijke oproep. In de campagne maken we het werken aan Gods Rijk heel concreet.

Onderscheiden waar het op aankomt.

Paulus bidt voor meer inzicht en fijnzinnigheid, om te onderscheiden waar het op aankomt. We worden opgeroepen om op zoek te gaan naar inzicht om de juiste keuzes te maken. Maar dit veronderstelt dat elke mens de ruimte, de kansen en mogelijkheden moet krijgen om zijn eigen leven vorm te geven. Ook de kleine, de kwetsbare of zoekende mens is waardevol en heeft zijn bijdrage te leveren aan de samenleving. Iedereen moet de kans krijgen om met passie, zijn steentje bij te dragen, om zijn roeping te vinden. Het is aan ons om dat mogelijk te maken.

*(liturgieboek 2024 - Welzijnszorg – p.15-16)

Iedere week in de advent is er een spilfiguur in het evangelie. Vandaag is dat een man die van Godswege kwam zoals het lied vertelt. Johannes was zijn naam, een profeet. God werkt concreet op een bepaalde plaats, op een bepaalde manier in concrete mensen. Vandaag horen we hoe Lucas, naar het voorbeeld van de Griekse geschiedschrijvers, met een zekere plechtigheid Johannes situeert in zijn historisch kader. Hij wil de verkondiger van Christus' komst plaatsen in de geschiedenis van de mensheid. Door de keizer te vermelden, zijn prefect, de drie viervorsten en de twee hogepriesters, onderlijnt hij de buitengewone draagwijdte van de gebeurtenis op wereldvlak. Iets belangrijks staat te gebeuren. Een nieuwe tijd breekt aan.

Verder in het evangelie is er sprake van de woestijn. 'Woestijn', in het Hebreeuws 'midbar', betekent immers 'geboorteplaats van het Woord', de plaats waar Gods Woord in het hart geboren wordt. In de woestijn waar er niets is dat de aandacht afleidt, waar de passen in het zand uitgewist worden met alles wat niet van belang is, kan het enig noodzakelijke stilaan boven komen, en komt er plaats vrij voor het luisteren naar het woord dat opborrelt uit de innerlijkheid. Een stilteplek waar God ter sprake kan worden gebracht. Iemand die ooit op reis is geweest met een groep door de woestijn vertelde mij dat je daar allemaal eender bent. Je hebt dezelfde angsten, dezelfde behoeftes en verlangens. De woestijn nodigt uit om eenvoudiger te leven, verbonden met elkaar om samen de moeilijkheden te boven te komen. De sterksten hielpen de zwaksten. Is het niet daartoe dat de advent ons oproept zoals Johannes vraagt: inkeren, bekeren, omkeren en zelfs ute-keren (Jan van Ruusbroeck), uit onszelf naar de ander.

Van centrum veranderen. En dat begint in de relaties met wie het dichtst bij zijn. In de familie als voornaamste plaats, als prioritair.

Een moeilijke opdracht vooral voor ons die van privileges leven, die onze rechten overdreven benadrukken of soms doemdenken- verlangen naar zelfontplooiing, zucht naar onafhankelijkheid. Op zich is dat niet slecht maar niet ten koste van familie en omgeving. Johannes wil ons terugbrengen, weg van onze moderne afgoden, naar een nieuwe verbondenheid met de enige, de echte God van ons leven. Jezus zegt toch: 'Bemin God bovenal, en uw naaste gelijk uzelf.' Trek de mantel van Gods gerechtigheid aan', zegt ook de profeet Baruch in de eerste lezing. Wij worden dus uitgenodigd van ons hart weer een woning te maken waar Hij een ereplaats krijgt en van waaruit wij anderen nabij komen.

Johannes spreekt als profeet door de woorden van Jesaja: " De vreselijke ravijnen van armoede, toekomstloosheid en ontbering moeten gevuld worden. De afschuwelijke bergen en heuvels van machtsmisbruik, terrorisme en vervolging van andersgelovigen, andersdenkenden en andersgeaarden moeten gesloopt worden. De kronkelpaden en de ruwe wegen die de natuur, het milieu en het klimaat vernielen, moeten geëffend worden." Vandaag kunnen we hieraan beginnen of mee verder gaan.

Er is ook nog een andere woestijn, die van de steden waar mensen in uitzichtloze leefsituaties hopen op beterschap. Ze hopen op een leefbare woning, met basiscomfort. Dat is de actie van Welzijnszorg, gericht op de woonmarkt. Er is een tekort aan sociale woningen. Onleefbaar zijn de krotwoningen waarin zoveel armen en zwakken moeten leven. Onleefbaar zijn de ervaringen van mensen met een vreemde naam. Onleefbaar is de situatie van duizenden mentaal en fysiek gehandicapten. Stop die onleefbaarheid en geef iedereen gelijke kansen, zegt Welzijnszorg. Sommige mensen in armoede staan voor een berg van hindernissen. Kunnen wij meehelpen die hoogtes te slechten, naar beneden te halen? Hoe? Heb aandacht voor de mens in de buurt. Spreek die aan, ook de vreemdeling, diegene die anders is. Een vriendelijke woord helpt weliswaar de armoede niet opheffen maar wel draaglijker maken. Een gesprekje en vraag naar de toestand kan mensen in armoede wel degelijk deugd doen.

Kortom, de advent is de uitgesproken tijd om ons vragen te stellen over de toekomst van de wereld en al haar bewoners. Advent is dromen van en verlangen naar betere tijden, niet alleen voor onszelf, maar voor al onze medemensen. En wat is het aangenaam om goed te zijn voor elkaar, om elkaar op te beuren in tijden van pijn en verdriet, om een luisterend oor, helpende handen en een warm hart te hebben voor elkaar. En wat is het goed aandacht te hebben voor Welzijnszorg. Bekeer u, en geef God een naam en een gelaat vanuit jouw stilteplek, vanuit jouw bewogenheid. Amen

(Ann Vanraes)

kijk rond en word wakker
wees waakzaam en fris
kom op voor wie zwakker
en weerlozer is

volg vrij je geweten
misschien op de tast
wees als de profeten
geef hoop en houvast

aan werkloze mensen
verspreid in de stad
beluister hun wensen
en effen het pad

heb genoeg vertrouwen

verwijder ballast
laat niets je benauwen
kies zelf wat je past

kom tijdig tot inkeer
bepaal mee het lot
leg alles weer neer
in de handen van God

(Hilde Van Parys)

Johannes de Doper maakt duidelijk,
dat het woord niet aan de machtigen is.
Niet de hooggeplaatsten van Kerk en staat
hebben het voor het zeggen.
De man uit het niemandsland,
hij die de woestijn van het leven kent,
weet waar het om gaat.
Het woord is aan de kleine,
aan de profeet in de arme Jordaanstreek.
Aan gewoon maar mensen
heeft hij een belangwekkende boodschap.
Hij roept mensen op hun plaats te kennen.
Niet paleizen en tempels zijn belangrijk,
wel de wegen die je baant naar elkaar.
En dan zijn er heel wat hobbels te nemen.
Listige kronkelwegen moeten worden verlaten.
Dan pas is er ruim baan voor God.

Ontwapenend leven is pas mogelijk,
als je verder kijkt dan staat en stand.
Het is mogelijk, als je de woestijn durft in te gaan.
Oude zekerheden pinnen je vast aan jezelf.
Waar je de hardheid van het leven tot je toelaat,
daar komt de roep om verandering, om omkering.
Dat is de boodschap van die Doper
aan de mensen aan de Jordaan.
Maar deze mag blijven klinken.
Ook vandaag is de Doper nog actueel.
Steeds weer hebben mensen van alle tijden
behoefte aan nieuw leven, aan anders leven.
Want leven blijft: wegen banen naar elkaar.
Want dan pas is er ruim baan voor God.

(Wim Holterman osfs)

Advent zit heel diep in ons, als een oerdrang die zegt:
'Morgen wordt het goed!'
Advent is een beetje God voelen, voelen bewegen en stampen
in het donker van ons bestaan als wil Hij ons zeggen:
'Ik ben er, maar jij moet Mij naar het leven dragen.'

(Manu Verhulst)

Woorden van geloof

Ik geloof in God,
Grond van alle bestaan,
die ons het leven ten volle gunt.
Wij zijn mens naar zijn beeld en gelijkenis.

Ik geloof dat Jezus een Mens was naar Gods hart.
Hij riep ons op Gods droom te helpen waarmaken.
Voor armen en kleinen opent Hij toekomst.
Voor ons allen betekent Hij verlossing.

Ik geloof in de heilige Geest,
die ons helpt onderscheiden waar het op aankomt.
Hij is het
die ons de waarde van het anders-zijn van de ander
helpt ontdekken.

Ik geloof in de Kerk,
een mensengemeenschap
die Gods droom begrijpt
en probeert ernaar te leven
om zo mee te bouwen
aan een betere toekomst.

Ik geloof dat de weg van Jezus
een weg is die leidt naar het leven
over de dood heen. Amen.

Voorbeden*

Vol vertrouwen in Gods liefdevolle waardering voor alle mensen,
mogen we dan ook onze zorgen en vragen bij Hem neerleggen.

L.: Voor een vreugdevolle samenleving waar mensen
hun waardering uitspreken voor elkaar: dat we in deze advent
een plaats klaarmaken zodat God in ons midden kan wonen.
Laten wij bidden.

Voor wie in de zorg werkt: dat hun inzet beeld mag zijn
van Gods liefde voor elke mens.
Laten wij bidden.

Voor mensen die in slechte arbeidsomstandigheden beland zijn:
dat ze een eerlijke kans krijgen op waardig werk.
Laten wij bidden.

Voor onszelf: dat we onze blik op de wereld in vraag durven stellen,
met Gods liefde voor elke mens voor ogen.
Laten wij bidden.

God van liefde, U kent ons hart, verhoor ons gebed door Christus, onze Heer. Amen.

ofwel:

Laat ons bidden voor al wie aarzelt een ommekeer te maken in hun leven:
dat zij zich niet vastklampen aan status, macht of bezit
en de moed vinden voor gedurfde keuzes.
Kom hen nabij, Heer, en sterk ons vertrouwen.

Laat ons bidden voor al wie twijfelt om te geloven:
dat zij zich niet laten leiden door vooroordelen of angst
maar zich durven overgeven aan de vonk die God in hen ontstoken heeft.
Kom hen nabij, Heer, en sterk ons vertrouwen.

Laat ons bidden voor al wie moeite heeft om werk te vinden:
dat zij hun vertrouwen in de toekomst niet verliezen
en een eerlijke kans krijgen op waardig werk.
Kom hen nabij, Heer, en sterk ons vertrouwen.

Laat ons bidden voor de kerk wereldwijd:
dat zij de moed vindt om zich af te keren van het streven naar macht
en zich met woord en daad inzet voor kwetsbare en gekwetste mensen.
Kom haar nabij, Heer, en sterk ons vertrouwen.

Lied: Vrede is onze weg – Carlos Desoete

<https://www.facebook.com/Chiro.Herenthout/videos/vrede-is-onze-weg-zangstonde-77/643692216361719/>

refr.: Elke heuvel moet geslecht, elke bocht moet recht.
Gedempt moet elke kuil en elke voor.
Elk voor zich wordt ongedaan, geen geweld zal nog bestaan:
Vrede is onze weg: ga door.

Ga dan op weg in een lange stoet.
Breng aan de mensen de vredegroet.
Trek een spoor van hoop op een nieuwe tijd:
vrede, recht en veiligheid.

Refrein

Ga dan op stap, waag de ommekeer,
weg uit het land van meer en meer,
leef een nieuw vertrouwen, een morgen daagt,
de minsten worden grootgemaakt.

Refrein

Leef dan de vrede: breek en deel,
roep om de vrede, maak mensen heel.
Waak en bid tegen haat en leed,
dat wapens worden omgesmeed.

Refrein (x2)

Gebed over de gaven*

God van liefde,
U roept ons op om paden recht te maken,
kloven te dichten,
en wegen te banen voor uw liefdevolle aanwezigheid.
Dat dit brood en deze wijn ons mogen bezielen
om uw goede werk verder uit te dragen.
In verbondenheid met elkaar en met U, bron van leven.
Wij vragen het U door Christus, onze Heer. Amen.

Groot Dankgebed

(Piet Stienaers)

We danken U, God,
om uw wonderlijke geschiedenis van mensen.
U bent het die de ziel
in de schepping hebt gelegd
zodat haar schoonheid van U kan spreken.
U bent het die de profeten woorden hebt gegeven
om het volk van Israël te leiden en om van U te getuigen.
U bent het die Johannes de Doper hebt ingegeven
de weg naar u Zoon te bereiden
door bekering en daden van gerechtigheid.
U bent het die uw Zoon, Jezus van Nazareth,
ons bestaan hebt laten delen
zodat de mensheid mocht ervaren
dat U een en al liefde bent.
Zo hebt U uw liefde zichtbaar gemaakt
en uw mededogen laten kennen.
Daarom danken en loven we U met deze woorden: **Heilig, ...**

Jezus Christus ging zijn weg.
Soms een stem die roept in de woestijn,
soms bekleed met warme woorden.
Oneffen paden maakte Hij recht,
zodat de lammen weer konden lopen.
Heuvels van onmacht werden geslecht
zodat blinden weer konden zien.
Kronkelpaden maakte Hij recht
zodat de mensen de weg naar U, God, weer vonden.

Zend dan nu de adem van uw Geest, God,
over dit brood en deze wijn
opdat we met Jezus
dit Laatste Avondmaal samen kunnen vieren.
Hij bracht heil en bevrijding
ook op de avond voor zijn lijden en dood...

INSTELLINGSVERHAAL

Moge het delen van dit brood en deze beker
ons sterken in de hoop
dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood en liefde genoeg is voor allen.

Op zijn woord gedenken we, rond brood en beker,
zijn leven en sterven,
maar ook dat U Hem hebt opgewekt
en eeuwig leven hebt geschonken.
En we bidden om zijn Geest
dat Zij ons vaardig mag vinden
om de weg van Jezus te bereiden.
Dat Zij ons tot bekering brengt
en in ons de goedheid mag leggen
die was in Hem, Jezus Uw Zoon.

Dat we mensen van gemeenschap worden
met een warm hart voor allen
die ons tot hier hebben geleid
en die met ons meegaan in geloof, hoop en liefde

of die ons blijven begeleiden vanuit uw heerlijkheid
waarheen zij ons zijn voorgegaan.
We gedenken hen in de stilte van dit uur.

Dat we mensen van gemeenschap worden
die samen met paus en bisschoppen onze stem laten horen
en zijn blijde boodschap van barmhartigheid blijven verkondigen
en op die wijze hulde brengen aan U, God,
door Hem en met Hem...

Onze Vader

Bidden wij als kinderen van dezelfde Vader,
met de woorden die zijn Zoon ons heeft voorgebeden:

Onze Vader,...

Gij Heer, die ons ruimte en vrijheid gunt,
leer ons die zo gebruiken dat wij anderen die ruimte niet ontnemen,
dat wij iedere mens op onze weg in zijn waarde laten
en hem proberen te zien met uw ogen.
Als Gij ons ontvankelijk maakt voor elkaar
zullen wij hoopvol kunnen uitzien
naar de komst van Jezus Messias, uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens*

Wij lopen vooruit op wat nog niet is,
wij spelen in op uw toekomst, Heer.
Langzaam en moeizaam,
in hoop en vrees,
werken wij uw belofte uit,
bouwen wij aan een stad van vrede,
de nieuwe schepping
waar U ons licht bent,
alles in allen.
Die vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

Communie

Lied: ZJ 922 - Als God ons thuisbrengt (Psalm 126)

- ➔ Zingt Jubilate: <https://www.youtube.com/watch?v=kJVR1uxRy10>
- ➔ kerkenlied: https://www.youtube.com/watch?v=h3uF_3lrL3M

Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn. Als God ons thuisbrengt
uit onze ballingschap, dat zal een droom zijn.

Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn.
Dan zegt de wereld: "Hun God doet wonderen."
Ja, Gij doet wonderen, God in ons midden,
Gij onze vreugde.

Als God ons...

Breng ons dan thuis, keer ons tot leven,
zoals rivieren in de woestijn
die als de regen valt, opnieuw gaan stromen.

Wie zaait in droefheid, zal oogsten in vreugde.
Een mens gaat zijn weg en zaait onder tranen.
Zingende keert hij t'rug met zijn schoven.

Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn. Als God ons thuisbrengt
uit onze ballingschap, dat zal een droom zijn.

Slotgebed*

God van liefde,
wij vragen U, laat uw roep om gerechtigheid en waardigheid
ook in onze samenleving klinken.
Laat uw liefde onze leidraad zijn,
opdat uw Rijk werkelijkheid wordt.
We vragen het U door Christus, onze Heer. Amen.

Zegen*

We worden gezonden om de paden recht te maken
om Gods weg van liefde, waardigheid en gerechtigheid te gaan.
Zegenen ons daartoe de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen.

Dessertje:

Advent is onderweg zijn,
op die lange weg zijn van verwachting naar vervulling,
van droom naar werkelijkheid.

Advent is geduldig wachten
zonder de moed op te geven
en tevens open te staan voor Gods nabijheid.

Advent is de leegte in je eigen leven ervaren,
je hart weer voeding en veerkracht geven
door gebed en vertrouwen.

Advent is verlangen naar vrede, rust, veiligheid,
naar verfrissend leven dat opborrelt
uit de bron van eeuwig leven.

Advent is je voorbereiden op het grote kerstfeest,
op de geboorte van dat goddelijke in jou:
het Kind zonder schroom en in liefde geborgen.

